

“Aksa Tufanı”... Medeniyetler Çatışması Sürecinde Olağanüstü Tarihi Bir Dönemeçtedir!

Tunus Vilayeti / Müh. Visam Atraş'ın Kaleminden

Hak ile batıl ve İslam ile küfür arasındaki çatışma, İslam Mekke’de indirilmesinden bu yana Allah yeryüzüne ve onun üzerindeki varis oluncaya kadar var olan bir hakikattir; dahası bu, yeryüzünde hak üzere sebat eden bir grup var olduğu sürece devam edecek olan bir sünnettir. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَزُدَّوَكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَفْتَوْا** “Onlar eğer güçleri yeterse, sizi dininizden döndürünceye kadar size karşı savaşa devam ederler.” [Bakara 217] Ve Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ** “Dinlerine uymadıkça Yahudiler de Hristiyanlar da asla senden razı olmayacaklardır. De ki: Doğru yol, ancak Allah’ın yoludur.” [Bakara 120] Aksine Allah Azze ve Celle’nin, genel olarak medeniyetler arasında var olan çatışmadaki sünneti, değişmeyen ve tebdil etmeyen sabit bir sünnettir; nitekim İslam tarihi öncesine bir baktığımızda, birçok medeniyetin kendi fikirlerini, mefhumlarını ve kanaatlerini halkların üzerine uygulamak için bir çatışma ve mücadele halinde olduklarını görürüz; zira Perslerin, Romalıların, Fenikelilerin ve diğerlerinin tarih boyunca yaptıkları çatışmalar, bu sünnete dair bir delildir. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ** “Eğer Allah’ın insanlardan bir kısmını diğerleriyle savması olmasaydı elbette yeryüzü altüst olurdu. Lakin Allah bütün insanlığa karşı lütuf ve kerem sahibidir.” [Bakara 251]

Aksa Tufanı, uzun zamandır medeni bir şekilde bir arada yaşama yalanıyla kendini gizleyen kindar Haçlı Batı’nın maskesini düşürmek için gelmiştir; zira Aksa Tufanı, bu medeniyet çatışmasının hakikatini yeniden ön plana çıkarmakta, dahası küresel kolektif bir bilinç içinde tarihi bir dönemeç ve önemli bir dönüm noktası teşkil etmektedir; bu da sadece mübarek topraklarda yaşananların doğası veya Yahudi varlığının doğası ve barbar terörist ordusunun vahşeti açısından değil, aksine medeniyet olarak iflas etmiş ve kıtalararası halkçı reddedişe rağmen bu varlığa hayatta kalmasının tüm nedenlerini sağlayamaya devam eden Batı’nın hakikati açısından; bunu ise hem Avrupalıların hem de Amerikalıların zihinlerini istila etmesi beklenen bir hadarat olan İslam hadaratının yeniden kurulması tehlikesini önlemek için yapmaktadır. Peki Batı ile medeniyet çatışmasının bir sonraki turunda “Aksa Tufanı’nın” önemi nedir? Neden bu, bu çatışma sürecinde bizzat tarihi bir dönemeç olarak kabul edilebilir?

İslam ideolojisiyle olan medeniyet çatışmasının tarihi

İslam ile olan çatışma, yüzyıllardır sakinleşmemiştir; ancak İslam ile olan çatışmanın şekilleri, yönleri ve seviyeleri, gerek İslam’ı pusuda gözetleyip duran küfür güçlerinin gerekse onların hakkın nurunu söndürme girişimi noktasındaki tuzaklarının farklılık göstermesiyle zaman zaman farklılık göstermiştir. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **۱۷ أَنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۱۵ وَأَكِيدُ كَيْدًا ۱۶ فَمَهْلِكُ الْكَافِرِينَ أَهْمَهُمْ رُؤْيَا** “Onlar bir tuzak kurarlar, Ben de bir tuzak kururum. Onun için Kâfirlere mühlet ver, onları biraz kendi hallerine bırak (pek yakında desteğimiz sana gelecek).” [Tarık 15-17] Ve Subhahu şöyle buyurmuştur: **يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ** “Allah’ın nurunu ağızlarıyla (üfleyip) söndürmek istiyorlar. Halbuki kâfirler hoşlanmasalar da Allah nurunu tamamlamaktan asla vazgeçmez.” [Tevbe 32]

İslam ümmeti, İslam'ın doğuşundan bu yana tarih boyunca hadaratının ve devletinin düşmanlarıyla uzun ve şiddetli bir şekilde çatışmış, çoğu zaman düşmanlarını yenilgiye uğratmayı ve saldırılarını püskürtmeyi başarmış ve iman ehli galip gelmiştir. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Şüphesiz ki yeryüzü Allah'ındır. Kullarından dilediğini ona varis kılar. Güzel akıbet (Allah'tan korkup günahdan) sakınanlarıdır.”** [Araf 128]

Nitekim Farslara karşı Kadisiye ve Bizanslılara karşı Yermük aynı yıl (H. 15, M.636) olmuştur. Haçlıların fatihi ve Kudüs'ün kurtarıcısı Selahaddin Eyyubi komutanlığındaki Hittin savaş (H. 583, m. 1187), Papa II. Urban'ın 1095 yılında kutsal toprakları (Kudüs) Müslümanlardan geri alma çağrısına bir cevap olarak yapılan Haçlı istilasının ardından gerçekleştirilmiştir. Aynı zamanda mübarek toprakların Nablus ve Baysan şehirleri arasında gerçekleşen Seyfeddin Kutuz liderliğindeki Ayn Calut (H. 658 / M. 1260) savaşı da Moğol efsanesini paramparça ederek İslam tarihinde belirleyici bir dönüm noktası oluşturmuştur.

Daha sonra iş, bir dizi Hristiyan Avrupa ülkelerinin, Papa XI, Innocent'in daveti üzerine, ikinci kuşatmasının ardından Viyana'yı fethetmekte başarısız olmasından sonra zayıf düştüğü düşüncesiyle Osmanlı Hilafetine karşı (Kutsal İttifak Savaşı'na) girmesine kadar ulaştı; nitekim bu savaş, 1683'ten 1699 yılına kadar devam etmesine rağmen ancak müttefik Avrupa ülkelerinin yenilgisi ve geri çekilmesiyle sona ermiştir. Bununda ötesinde Fransız Cumhuriyeti'nin birinci lideri Napolyon Bonapart, o zamanlar Osmanlı Devleti'nin vilayetlerinden biri olan mübarek topraklardaki Akka kuşatması yoluyla askeri gücünü ispatlamak istediğinde Napolyon, 1799 yılında Akka Kalesi ile çarpışmış ve komutan Cezzar Ahmed Paşa'nın stratejik askeri planlaması sonucunda bunun üstesinden gelememiştir.

İslam ile olan çatışmanın ve Müslümanlara yönelik düşmanlığın var olmaya devam ettiği ve ancak fırsatlar oldukça hafiflediği açıkça görülmektedir; bu konuda Kilise'nin yönetimi ve Papa'nın liderliği ile Fransız Devrimi'nin ilkelerine bağlı olan ve din ile devletin ayrılması akidesine dayanan laik devletin yönetimi arasında hiçbir fark yoktur; aksine ünlü Fransız edebiyatçı **Victor Hugo**'nun Cezayir'i işgal eden Fransız ordusuna hitaben kullandığı **“lanetli milleti katledin”** sözü gelmiş olup bu da Endülüs'teki Müslümanlara karşı Engizisyon mahkemelerinin aynı uygulamalarını yeniden üretmek için felsefi bir fikir ve kindar laik teori için bir zemin oluşturmuş, buna ise zaman ve mekanın farklı olmasına rağmen Müslümanlara karşı korkunç sahnelerin tekrarlandığı kanlı bir vahşet eşlik etmiştir. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Gerçekten, kin ve düşmanlıkları ağızlarından (dökülen sözlerinden) belli olmaktadır. Kalplerinde sakladıkları (düşmanlıkları) ise daha büyüktür.”** [Al-i İmran 118]

Kafir laiklik ve facir kapitalizm, Batı orduları için bir savaş akidesi üretmekten aciz kalmıştır; bu yüzden İslam'a ve Müslümanlara karşı medeniyet mücadelesi verebilmek için Haçlı akidesinin canlandırılması gerekiyordu! Bu arada bu yozlaşmış medeniyet, Avrupa'da demokrasi ve insan haklarının propagandasını yapıp bu sahte sloganlarla halklarını aldatırken Müslümanlara yönelik uygulamaları ise tüm insanlık anlamlarına aykırıydı; bu bariz çelişkiye dair Fransa'nın 1937'de “İnsan” müzesini kurmasından daha net bir kanıt yoktur; bu ise Fransa'nın bugüne kadar Cezayir'de kafası kesilen Müslüman devrimcilerin yaklaşık 18.000 kafatasını sergilemekle övünüp durduğu küresel bir medeniyet skandalı boyutundaki bir müzedir.

1648 yılında düzenlenen ve hem İslam Devleti'ne karşı koymak için Hristiyan Batı Avrupa ülkelerinden oluşan uluslararası bir ailenin ortaya çıkması hem de uluslararası hukukun ortaya çıkmasıyla sonuçlanan Vestfalya Konferansı'ndan 1815'te uluslararası

toplumun işlerini düzenlemek amacıyla Viyana Konferansı'nın düzenlenmesine, sonra bunu büyük güçlerin Viyana Konferansı'nda ulaşılan sonuçları tehdit edecek her türlü devrimci hareketi bastırmak için silahlı müdahale konusunda anlaştıkları 1818 yılındaki Aix-La-Chapelle Antlaşması'nın takip etmesinden bu yana, evet o zamandan bu yana Haçlı ülkelerinin İslam düşmanlığının kiliseden miras almalarının ardından İslam hadaratına karşı şiddetli bir akidevi ve medeniyet çatışmasına girdikleri söylenebilir; böylece “doğu meselesi” olarak, yani Osmanlı Devleti'nin on sekizinci ve on dokuzuncu yüzyıllarda gücünün azalmasının ve kademeli olarak siyasi ve askeri çözülmenin acısını yaşamaya başlamasının ardından Osmanlı Devleti'nin Avrupa siyasetindeki durumu olarak bilinen şey ortaya çıktı.

Sonra Haçlı ülkelerinin nihai ve belirleyici bir savaş arayışında olduğu bu varoluşsal çatışma, 1907 yılında Londra'da yapılan ve İngiltere Başbakanı Henry Campbell-Bennerman'a atfedilen tehlikeli bir sömürgeci konferansı olan Campbell Konferansı'nın sonuçlarıyla doruğa ulaştı; nitekim bu konferans iki yıl devam etti, birçok Avrupa ülkesini bir araya getirdi, sonra o dönemde İngiltere'nin öncülük ettiği korkunç ve şeytani bir plan ortaya çıktı; zira Kuzey Afrika ve Doğu Akdeniz bölgesi, Batı medeniyetinin (beyaz adam medeniyeti) potansiyel mirasçısı olarak görülüyordu; çünkü Müslümanlar orada Avrupa'ya karşı birleşme ve onun çıkarlarını tehdit etme potansiyeline sahip tek bir medeniyet grubu oluşturuyorlardı; bu nedenle plan, Doğu Asya Müslüman ülkelerini Afrika'nın Batı'sından ayıracak yabancı bir cismin yerleştirilmesini ve bölge halkına düşman ve onu destekleyecek Hıristiyan Avrupa ülkelerine dost olan tampon bir devletin kurulmasının gerekliliği çağrısında bulunmayı gerektiriyordu.

Böylece bu habis plan, petrolün keşfedilmesi, petrolün ve Batı hegemonyasının ve onun dünya üzerindeki kontrolünün kurallarını kuran ve pekiştiren 1916'da Sykes-Picot Anlaşması, 1917'de Balfour Deklarasyonu ve 1919'da Versailles Konferansı aracılığıyla bölünen ve parçalanan İslam ülkeleri üzerindeki kontrolün temellerinin atılmasıyla birlikte uygulamaya konuldu; bu sayede bugünkü yöneticiler, “uluslararası meşruiyet” ve “uluslararası hukuk” isimlerini terennüm ettiler ve yeni sömürgeciliğe de “manda” adını verdiler.

Sonra 1920 yılında İngiliz ve Fransız nüfuz bölgelerini belirleyen San Remo Konferansı geldi; bunun sonucunda Balfour Deklarasyonu'nun uygulanması taahhüdüyle birlikte Suriye ve Lübnan Fransız mandası altına ve Irak, Filistin ve Doğu Ürdün de İngiliz mandası altına girdi.

Fransız Komutan Gouraud Selahaddin'in kabri başında durarak “ey Selahaddin biz geri geldik” diyerek Haçlı savaşı ve I. Dünya Savaşı'nı yeniden kazandıklarına atıfta bulunmuştur; bunun ardından İngiliz ordusu, Yahudilerin Filistin topraklarını istila etmesine zemin hazırlamak için Kudüs'ü kuşatmayı ve Osmanlı garnizonuna üstünlük sağlamayı başardı; nitekim İngiliz General Edmund Allenby'nin 1920 yılında el-Halil Kapısı'ndan yürüyerek Kudüs'e girerken söylediği ve İngiliz basını tarafından kaydedilen "artık Haçlı Seferleri sona erdi" şeklindeki sözü Müslümanların zihinlerinde yankılanmaya devam etmektedir.

Ardından belirleyici an ve “hasta adamın” sırtına indirilen ölümcül darbe geldi; zira bu medeniyet savaşı siyasi olarak içeride sütunlarının kırılmasının ve dışarıda etkisinin zayıflamasının ardından 1924 yılında **Osmanlı Hilafet Devleti**'nin yıkılmasıyla sonuçlandı; böylece Batı medeniyetinin fikri, kültürel, siyasi ve askeri düzeylerde birbirini takip eden saldırıları karşısında ümmet koruyucu kalkanından yoksun bırakıldı ve sırtı düşmanlarına açık bir hale geldi. Böylece de Batı bu şekilde amacına ulaşmış ve ümmete medeniyet yenilgisi yaşatarak bu büyük ideolojinin ve bu kadim medeniyetin kuluçka merkezi olan

İslam Devleti'nin varlığına son vermiştir. Ama çatışma bu sınırdan durmamış, aksine Müslümanlar için bir varlık ve İslam için bir sultan/otorite olmaksızın devam etmiştir. Evet, Haçlı Batı, Birleşmiş Milletler 14/05/1948 tarihinde Filistin'in bölünmesi ve "İsrail" devletinin ilan edilmesi kararlarını alana kadar Campbell Konferansı'nın kararlarını uygulamaya devam etmiştir.

Burada bir nekbe meydana geldi, ümmete ve dinine kindar olan Yahudi varlığının İsrail ve Mirac toraklarına yerleştirilmesi suçu işlendi ve bir yandan da bölgeye kademeli olarak entegrasyonu için bir atmosfer hazırlandı ki bu da ümmetin ve ordusunun ona (Yahudi varlığı) zulmetmesini engelleyen, cihatlarını devre dışı bırakan, dahası başta mübarek toprak (Filistin) olmak üzere onların merkezi davalarına yardım etme yönünde harekete geçmelerini engelleyen işlevsel rejimlerin onu koruması içindir.

Bu mesele, tarihi iyi etüt edenler için tarihsel olarak medeniyet savaşının başlığı ve yüzyıllar boyunca medeniyet savaşının dayanağı olarak kalmıştır; zira bu melez varlığın yerleştirilmesi için Filistin'in seçilmesi kesinlikle saçma bir konu değildir, aksine insan şeytanları ve İslam'a karşı medeniyet çatışmasının liderleri tarafından çok dikkatli bir şekilde incelenmiş bir konudur; bu nedenle bu mesele, Beytul Makdis'in fethedilmesinden ve Ömer ahitnamesinin formüle edilmesinden bu yana ümmet için bir ölçü ve onun için bir imtihan mesabesinde olmuştur; dolayısıyla zayıf olup boyun eğdiğinde ondan alınır, ne zaman safını bileştirip dinine sarılır ve düşmanına karşı Allah'a dayanırsa ona geri verilir; işte bizler bugün bu meselenin yeniden ön plana çıktığını ve yeniden ümmetin en büyük düşmanı Amerika ve onun üvey evladı Yahudi varlığıyla olan medeniyet ve varoluş çatışmasının odağı haline geldiğini görüyoruz. Peki ABD'nin medeniyet hegemonyası projesinin karşısında durmak mümkün müdür?

Amerika ve İslam ile medeniyet çatışmasının gidişatı

Amerika, bu uluslararası "Vestfalya" toplumunu ve bu BM denetimini hazır buldu ve onu korumak ve hatta bir kopyasını geliştirmek için çok çalıştı; bunu da askeri üstünlüğünden yararlanarak ve İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra en az ekonomik zararla çıkararak dünyada medeniyetler çatışmasının bayrağını taşımak için yaptı.

Amerika, Milletler Cemiyeti'nin yıkıntıları üzerine Birleşmiş Milletler Örgütü'nü kurarak uluslararası yapının binasını inşa etti; dolayısıyla Güvenlik Konseyi'nin başkanlığında savaşlar ve krizler üreterek siyasi konularda tüm dünyanın işlerine müdahale ederken Uluslararası Para Fonu da ekonomik ve parasal konularda önemli bir role sahiptir. Bunların bir araya gelmesiyle, siyasi, askeri, ekonomik ve kültürel olarak dünyayı kontrol etmesini sağlayan tüm ipleri ele geçirmiş oldu. Zira dünyada birinci devlet haline gelmesinden bu yana Amerika, daha önceki İslam Devletine benzer bir şekilde küresel politikayı tartışmasız şekillendirmede benzersiz bir ülke olmayı arzulamıştır; nitekim bunu da 1990 yılında Sovyetler Birliği'nin liderlik ettiği komünist ideolojinin yenilgisi ve medeniyetler çatışması savaşındaki yankı uyandıran düşüşü sayesinde başarmıştır; zira Sovyetler Birliği, donanım ve teçhizat bakımından dünyanın en büyük ordularından birine ve devasa bir nükleer cephaneliğe sahip olmasına rağmen ancak hayata dair bir dizi mefhumları temsil eden felsefesi ve medeniyeti, halklara liderlik etmeyi başaramamıştır; işte onun çöküşünün ve düşüşünün nedeni budur; çünkü devletlerin ve medeniyetlerin ömürleri vardır ve bunlar, insanları, işlerini gözetmeye uygun olmayan yozlaşmış fikirleri benimsemeye zorlayan askeri güç temelinde değil, insanı ikna eden ve ona fikri olarak liderlik eden fikirler temelinde inşa edilip kurulmalıdır.

Medeniyet savaşı bağlamında gözlemlenen şey, Sovyetler Birliği'nin varlığının ve Müslümanlar için bir varlığın yokluğunun devam etmesinin gölgesinde bile Amerika'nın liderlik ettiği Batı'nın, politikalarını Haçlı saferlerinin İslam'a ve ehline karşı hala devam

ettiği temelinde inşa etmeye devam etmesidir; bu da zorunlu olarak Amerika'nın Batı dünyasının ve Yahudi varlığının yanında yer almasını sağlıyor.

Amerika'nın Müslüman ülkelerle ilişkilerinde izlediği yol takip edildiğinde ortaya çıkan şey budur; nitekim ABD Dışişleri Bakanlığı Planlama Dairesi Başkanı, Dışişleri Bakan Yardımcısı ve 1967 yılına kadar Başkan Johnson'ın Ortadoğu işlerinden sorumlu danışmanı olan Eugene Rostow'un söylediği de tam olarak budur; zira şöyle demiştir: **“Bizimle Arap halkları arasında var olan farklılıkların ülkeler ya da halklar arasındaki farklılıklardan ziyade İslam medeniyeti ile (Hıristiyan) medeniyeti arasındaki farklılıklar olduğunun farkına varmalıyız. Hıristiyanlık ile İslam arasındaki çatışma, orta çağdan bu yana var olup günümüze kadar farklı şekillerde devam etmiştir. Bir buçuk asırdır İslam Batı'nın kontrolü altına girmiş olup İslam mirası da Hıristiyan mirasına boyun eğmiştir. Tarihsel koşullar, Amerika'nın felsefesi, akidesi ve sistemiyle Batı dünyasının ayrılmaz bir parçası olduğunu ve bu da onu, İslam dünyasının temsil ettiği felsefesi ve akidesiyle Doğu İslam dünyasına düşman yaptığını teyit etmektedir; Amerika bu tutumuyla ancak İslam karşıtı tarafta ve Batı dünyası ile Siyonist devletin yanında yer alabilir; çünkü şayet aksini yaparsa bu, dilini, felsefesini, kültürünü ve kurumlarını inkar etmektir.”**

Bu kadar açık bir şekilde Rostow, Ortadoğu'daki sömürgeciliğin amacının İslam medeniyetini yok etmek olduğunu, Yahudi varlığının kurulmasının da bu planın bir parçası olduğunu, bunun Haçlı Seferleri'nin devamından başka bir şey olmadığını belirtiyor; bu nedenle o zamandan bu yana Amerika, Ortadoğu ve Filistin meselesi olarak adlandırılan dosyayı elinde tutmaya devam ederek İslam ülkeleriyle olan politikalarında da bu meseleleri öncelikli hale getirmiş ve iki devletli çözüm vizyonunu da herkese dayatmaya çalışmıştır.

1952'den bu yana Fransız Dışişleri Bakanlığı'ndaki bir yetkili, Batı medeniyetinin temellerini ortadan kaldırmaya ve mesajını tarihin müzelerine dahil etmeye yönelik fiili gücünden dolayı Batı medeniyeti için doğrudan bir tehdit sayılan İslam ile karşılaştırıldığında komünizmin Avrupa için bir tehdit olmadığını ifade etmiştir; bu yüzden Sovyetler Birliği yıkıldıktan sonra Amerikalı politikacılar ve düşünürler, İslam'ı ilk ve temel medeniyet düşmanı olarak kabul etmişlerdir.

1990 yılının başlarında gazeteci David Howell, Washington Times ve Japan Times gazeteleri tarafından yayınlanan “Tarihin Seyrinde Bir Değişim” başlıklı makalesinde, artık komünizmin çöküşünün ardından düşmanın **İslam ve onun medeniyeti olduğunu** söylemiştir. Ayrıca Yahudi devletinin eski Başbakanı Şimon Peres'in şu sözlerine de atıfta bulunuyor: “Fundamentalizm, komünizmin çöküşünden sonraki dönemde en büyük bir tehlike haline gelmiştir.” (El-Arabi Dergisi No: 514, yıl: 2001)

Bu nedenle, geçen yüzyılın doksanlı yıllarından bu yana Amerika'nın tek taraflılık aşaması, dünyanın bölünmesi ve terörle mücadele kisvesi altında İslam beldelerine karşı seferberliği ile karakterize olmuştur; zira Amerika, pusulasını İslam'a ve Müslümanlara savaş ilan edecek şekilde ayarlamış, sonra terörizmin küreselleşmesi ve herkesin onunla savaşmak için seferber edilmesinin ardından İslam'la medeniyetlerin yüzleşmesi doktrini, oğul Bush'un şu sözüyle tanımlanmıştır: “Ya bizimlesin ya da bize karşı”; bu da 11 Eylül 2001 olaylarının uydurulmasının ardından Amerika'nın İslam beldelerine karşı yürüttüğü yeni Haçlı seferlerine zemin hazırlamıştır.

Terörizmin üreticisi Amerika'nın liderliğinde ilan edilen bu önleyici savaşın amacı, Haçlı Batı'yı yenebilecek ve onu dünyanın önünde gerçek boyutuna döndürebilecek İslam medeniyetinin şafağını yeniden canlandıracak olan İslami Hilafetin kurulmasını engellemektir; zira Amerikalı siyasi dahi Henry Kissinger'ın 6 Kasım 2004'te Hindistan'da

düzenlenen İkinci Hindustan Times Liderler Konferansı'nda yaptığı konuşmada şu şekilde işaret ettiği şey de budur: **“Tehditler, terörizmden ve aynı şekilde 11 Eylül'de tanık olduklarımızdan gelmiyor; ancak tehdit, köktendincilerin İslami Hilafet meselesi hakkındaki görüşüne aykırı olan ılımlı İslam'ın altını oymaya çalışan aşırılık yanlı köktendinci İslam'dan gelmektedir; asıl düşman ise, hem ılımlı İslami toplumları hem de Hilafetin kurulmasına engel olarak gördüğü diğer tüm toplumları aynı anda devirmek isteyen İslam için faaliyet gösteren köktendinci kesimdir.”** (8 Kasım 2004 sayılı Newsweek Dergisi)

Amerika'nın daha fazla askeri üs kurarak yaydığı demokrasi ve insan hakları değerlerini savunma bahanesiyle İslam beldelerinin büyük bir kısmına karşı medya ve askeri seferberliğe yol açan dünyanın birinci ülkesi tarafından ümmetin uyanışına, harekete geçmesine, kendisinin ve projesinin farkına varmasına yönelik bu derin siyasi ilgi, şüphesiz gelecekte Amerika'ya da yansımaktır ancak şu anda fikri savaşı kaybeden ve fikri mücadele alanından erken çekilen Batı'nın psikolojik yenilgisinin ve medeniyet iflasının boyutlarına yansımıştır; zira Batı, yüzleşmek için tüm Müslümanları sanık sandalyesine oturtmaktan, İslam'ı çarpıtmaktan, onu terörizm olarak yaftalamaktan ve insan gerçekliğine mutabık fikirleri Batı ülkelerine ulaşmadan önce İslam'a kendi merkezinde savaş ilan etmekten başka bir yol bulamamıştır; oysa (İslam'ın gerçekliğe mutabık fikirleri), aldatmacadan, saptırmadan, tahrifattan ve Amerika'nın liderlik ettiği bu kapitalist uluslararası toplumun ördüğü tüm safsatalardan uzak bir şekilde Batılı insanı yeniden inşa ettiği gibi onun bilincini de yeniden şekillendirir.

Batılı liderlerin günlük olarak yudumladığı bu yenilgi, onların sadece Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ümmetine yönelik düşmanlık kılıçlarını daha fazla sallamalarına neden olmuştur; bunu ise Samuel Huntington, öğrencisi Fukuyama'nın sınırlı görüşüne yanıt verdiği ünlü objektif okumasında şöyle ifade etmiştir: **“Liberal demokrasi gerçekten insanlığın nihai ideolojik gelişimini ve insan yönetiminin nihai biçimini oluşturabilir.”** Yani ona İslam tarihi hakkında bilgi vermiş ve bunu şöyle söylediği bir cümleyle özetlemiştir: **“İslam, Batı'nın bekasını şüpheli duruma düşüren tek medeniyettir ve bunu iki kez yapmıştır.”** Sonra ona, tam bir güvenle ve çok basit bir şekilde kapitalist-sosyalist çatışması sonrası merhale hakkında haber vermiş ve şöyle demiştir: **“Batı medeniyetinin yönlerinin, diğer medeniyetlerde de kendine bir yol bulduğu doğrudur; ancak demokrasi, hukukun üstünlüğü ve serbest piyasa değerleri Müslümanların zihniyetinde mantıklı görünmeyebilir; bu nedenle önümüzdeki çatışma, bir tarafta laik değerlerin olduğu “Hıristiyan dünyası” ile diğer tarafta “İslam dünyası” arasında olacaktır.”** (Medeniyetler çatışmasının kaçınılmazlığı hakkında “Foreign Affairs” dergisinde yayınlanan makalesini genişletmek için yazdığı Medeniyetler Çatışması ve Dünya Düzeninin Yeniden Kurulması kitabından)

Yukarıda geçenlerin hepsine dayalı olarak Amerika'nın liderliğinde İslam'a karşı Batı medeniyeti çatışmasının geldiği aşama aşağıdaki noktalarda özetlenebilir:

1- Batı, İslam beldeleriyle olan politikalarını Haçlı Savaşının devam ettiği ve Amerika'nın Batı adına bu çatışmaya öncülük ettiği temelinde inşa etmiştir.

2- Komünizmin çöküşünden sonraki gerçek tehlike İslam'dır.

3- Amerika, kendi medeniyetinin sönmesi ve İslami dalga karşısında gerilemesi tehlikesini hissetmiş ve medeniyetler çatışmasının kaçınılmaz olduğu gerçeğini fark etmiştir; bu nedenle en iyi savunma aracı olarak saldırıyı seçmiş ve terörizme karşı savaş ilanında dünya halklarını İslam'a ve Müslümanlara karşı hazırlamış ve tüm siyasi, askeri ve diplomatik çabalarını bu yönde kullanmıştır.

4- Müslümanlar kendilerini birleştiren bir varlığa sahip olmamalarına rağmen Müslüman ülkelerin, dünyadaki birinci devletin dış politikalarının önceliği haline gelmesinin ardından bu politikalar, İslam karşısındaki fikri ve medeniyet iflasının boyutlarını derinleştirmiştir; öte yandan demokrasinin küresel cazibesi azalmış, genel olarak Batılı değerler sistemine olan küresel ilgi gerilemiş ve kapitalist sistemin insanlığın sorunlarını çözüme yeteneğine olan güven zayıflamıştır.

Batı medeniyeti binasının duvarları çatırıyor

ABD liderliğindeki tüm bu Batı kurnazlığı, “Arap Baharı” aşamasından önceydi; “zira “Arap Baharı”, ABD yönetiminin İslami cinin şişeden çıkmak üzere olduğu yönündeki hissiyatını güçlendirmiş ve bu yüzden liderleri, yaklaşan kaçınılmaz çıkışı engellemek ve kendilerini sömürgeciliğin zincirlerinden ve ABD liderliğindeki uluslararası sistemin tasallutundan bizzat kurtarmak isteyen bu halk hareketlerini her türlü yol ve yöntemle söndürmek için zamana karşı yarışmaya başlamışlardır; zira Arap ülkelerinin başkentlerinde, İslam’ın sloganlarının açık bir şekilde yükseltildiği ve Şam beldesinde, bölgedeki Amerikan projelerine karşı çıkan İslami akidevi bir mantıkla Hilafet çağrısının yapıldığı devrimler dolaşmaya başlamıştır; bu da Amerika’yı, İslam’ın içini boşaltmak için hızla birden fazla ülkede ılımlı İslamcılarını iktidara getirmeye sevk etmiştir ki bu da kısaca (İŞİD) olarak bilinen Hilafetin çarpıtılmış versiyonunun istismar edilmesiyle paraleldir; sonra Amerika’nın bölgeye hakim olmasının, Rusya’nın Hilafete olan düşmanlığını açıkça ilan eden Haçlı kılıfı altında askeri eylemleriyle dahil olmasının yanı sıra Suriye devrimini yok etmek amacıyla ılımlı İslam kisvesine bürünmüş Türkiye’nin de dahil olmasının önünü açan (İŞİD)’e karşı uluslararası bir koalisyon kurulmuştur.”

Obama’nın saçlarını ağartan bu devrimi, Amerika’nın dış politika dâhisi Kissinger, Arap ülkelerinde demokrasiye olan ilginin gerilmesi ve savunucularının kaybolması konusunda uyarıda bulunduğu “Dünya Düzeni, Ulusların Doğası ve Tarihin Seyri Üzerine Düşünceler” kitabında **Suriye Tufanı** olarak adlandırmıştır. Ancak Amerika’nın, kendi iç meseleleriyle daha fazla meşgul olması gereken bir zamanda, ümmetin iradesini kırmak ve İslam’a dayalı köklü değişim umutlarını yok etmek amacıyla Suriye ve Mısır’daki tiran rejimleri desteklemekten, Libya ve Sudan’ı parçalamaktan ve bölgeyi askeri anlaşmalarla kuşatmaktan başka seçeneği kalmamıştır.

Bu düzeydeki bir kibir ve zorbalıkla Amerika’nın liderlik ettiği Batı, devrimlerden sonraki aşamada medeniyet varlığını büyük ölçüde kaybetmiş, Amerika daha fazla kanının akıtılmasına bulaşmış ve bölgedeki güçlerinin varlığını, Biden’ın da belirttiği gibi şu sözlerle meşrulaştırmıştır; “Irak ve Suriye, Amerika için Afganistan’dan daha büyük bir tehlike oluşturuyor.” Öte yandan koronavirüs pandemisinin ardından ABD ekonomisi, 2008 yılındaki mortgage krizinden bu yana en kötü gerilemesine tanık olduğu gibi Amerikan siyaseti de, Amerikan toplumunda gerçek bir çatlak meydana getiren açık bir bölünmeye tanık olmuştur; tüm bunlar, Amerika tarafından korunan Batı medeniyet binasının duvarlarının çatırdamasına ve savaşların ve krizlerin beslendiği bir dönemde kapitalist ideolojiye ve onun istikrarlı bir yatırım iklimi sağlama becerisine olan küresel güvenin gerilemesine yol açmıştır. Rusya-Ukrayna savaşı ve bunun küresel yansımaları bizden uzak değildir; devam eden Amerikan komplosu karşısında Çin ile Tayvan arasında neler olacağını kim bilebilir? Öte yandan bu aşınmış Batı yapısına içeriden nüfuz etmiş çok sayıda delik vardır; bu da Batılı halkları, bir yandan hükümetleriyle olan ilişkilerini, diğer yandan da İslam ve Müslümanlarla olan ilişkilerini yeniden gözden geçirmeye sevk etmiştir.

Geçtiğimiz on yıl boyunca Batı’nın başkentlerinde tanık olunan halkçı hareketler, medeniyetin düşüşünün, Batı’nın fikri varsayımlarındaki şüphenin ve mevcut versiyonuyla uluslararası sisteme karşı isyanın bir başlangıcının tezahüründen başka bir şey değildir; bu

(halkçı hareketler) ise Amerikan vesayetinin mantığını reddeden ve insanlığı kapitalist medeniyetin vahşet ve zorbalığından kurtaracak yeni bir dünya düzeninin ortaya çıkması umuduyla yapılmaktadır; bu da ümmete daha fazla sorumluluk yüklemekte ve daha fazla hazırlık yapmasını gerektirmektedir. Bu, “Aksa Tufanı” olaylarından ve Gazze savaşının bu çatlağı derinleştirmesinden ve Batı medeniyet sisteminin daha önce kimsenin görmediğı imajını öne çıkarmasından önce hakim olan bir durumdur. Peki bu tehlikeli küresel olaydan sonra insanlık, küresel düzeni yeniden şekillendirmeye doğru ilerleyecek mi?

Aksa Tufanı, yeni dünya düzenine bir giriştir

Kissinger, Aksa Tufanından sadece iki gün sonra Alman medya şirketi Axel Springer’in CEO’su Matthias Döpfner’e verdiği bir röportajda şu uyarıda bulunmuştur: “Ortadoğu’daki çatışmanın tırmanması ve kamuoyunun baskısı altında diğer Arap ülkelerinin de bu çatışmaya dahil olması riski vardır.” Amerika’nın siyasi dâhisi şu eklemede de bulundu: “Ukrayna’da devam eden Rusya saldırganlığının yanı sıra Hamas’ın “İsrail’e” yönelik saldırısı, uluslararası düzene yönelik büyük bir saldırıyı temsil ediyor...”

Bu ifade Batı ile olan medeniyet savaşının doğasını özetlemektedir; zira Kissinger, Aksa Tufanını sadece işgal ordusunu hedef alan silahlı bir saldırı ya da Filistin halkına karşı 75 yıldır devam eden suçlarına karşı bir tepki olarak değil, Yahudi varlığını ortaya çıkaran uluslararası sisteme yönelik bir saldırı olduğunu düşünüyor. Bu da Batı’nın bir bütün olarak içine girdiğı histerik durumu açıklıyor; çünkü tehdit, kendi sistemine, ideolojine ve varlığına uzanmaktadır.

Nitekim Gazze savaşı, suçlu Batı medeniyeti hakkındaki hakikati ortaya çıkarmıştır; zira maskeler düşmüş, iddiacıların yüzlerindeki rötuş ve makyajlar silinmiş ve insani değerler ile özgürlük ve adalet ilkeleri buharlaşıp uçmuştur; zira bunlar, kapitalist Batı ülkelerinin, yoksul halkları köleleştirmenin ve uzun bir süre despot rejimlerinin sırtına binmenin araçları haline getirdikleri başlıklardır. Ayrıca bu destan sırasında birçok askeri teoriler çökmüş, silahlı çatışmaların tüm kuralları ortadan kalkmış ve mutlak askeri üstünlük denklemleri, “sıfır mesafe” operasyonları ve muttakiler için hazırlanmış genişliği gökler ve yer kadar olan bir cennet için yarışan Gazze’nin mücahitlerinin ve kahramanlarının destansı kararlılığı karşısında bocalamıştır.

Dolayısıyla Rabbine güvenen Müslüman bir mücahidin, teknolojik gelişmeye ve Amerika’ya güvenen Siyonist düşmanla yüzleşmesinin, bir Müslümanın, “sıfır mesafeli” saldırısına karşı koymaktan aciz kaldığı bir tanka yerleşmiş düşmana karşı kendi eliyle yaptığı bir silahla zafer kazandığı medeniyet çatışmasının doğasını özetlediğı söylenebilir; ayrıca onun akıl sahipleri de İslam akidesinin sadık mücahitlerin kalpleri üzerindeki etkisini de kavramaktan aciz kalmışlardır.

Böylece ismin dehası ve olayın büyüklüğünün ötesinde “Aksa Tufanı”, Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in cihadından güçlü bir nehir gibi akan ve şehirleri fethetmek ve milletlere rehberlik etmek için yola çıkan o büyük ve kendinden emin İslami dalganın parlak ve küçük bir şeklidir; tir tir titreyenlerin ve ihmalkar davrananların şüpheciliğine rağmen bu, İslami bilinci yeniden şekillendirecek, ümmetin dinine olan güvenini yenileyecek ve ümmeti onurunu geri kazanmaya, birleştirici varlığını kurarak kendini ve hayati meselelerini savunmaya sevk edecek ve tüm enerjisini bu yönde kullanacaktır; zira “Aksa Tufanı” Allah yolunda cihat kavramını yeniden canlandırdı, ümmetin düşmanlarıyla yüzleşmek ve onların gücünü kırmak için vahdetin gerekliliğinden çokça bahsedilir oldu, ahir zaman destanlarından ve Hilafetten bahsetmek lezzetli ve arzu edilir bir hale geldi ve Müslümanların Halifesine biat etmek için boyunlar uzatıldı.

Öte yandan 7 Ekim 2023’ten bu yana dünya, hala Batı halklarının ve onların akademik elitlerinin bilincini Siyonist suçluyu destekleyen sefil medeniyetlerine karşı yeniden

şekillendiren günlük gerçekler ve şoklar tufanı yaşamaya ve bu medeniyete ait olmanın utancını ve aşağılanmışlığını hissetmeye devam ediyor; bu da savaş devam ettikçe daha da netleşen bir tablo çiziyor, aynı şekilde pozisyonlarında ve açıklamalarında kafa karışıklığı ve kararsızlık yaşayan ve savaş suçlusunu Netanyahu ile fotoğraf çektirmekten zevk almalarını sağlayan çocuksu ve İslam'a kindar bir zihniyet tarafından hareket ettirilen liderlerinin ve önderlerinin içinde oldukları kafa karışıklığı durumunu ortaya koyuyor. Aynı zamanda bu olaylar, Yahudi varlığıyla müttefik olan rejimlerin gerçekliği konusunda ümmetin bilincini yeniden şekillendirmekte ve bu da ümmeti, özellikle kendisini özgürleşme eylemini başlatmasını sağlayacak tüm güç araçlarından tamamen yoksun bulmasının ardından acziyet çemberinden çıkmaya ve sadece Gazze'de değil, aksine İslam topraklarında akan kan şelalelerini durdurmak için köklü bir çözüm aramaya sevk etmektedir.

O halde bugün biz, birbirinden farklı iki zıt yolla karşı karşıyayız: Sapkın kapitalist medeniyetin çöküşü ve değerler sisteminin aşınması; zira Aksa Tufanından sonra bu medeniyetin yapısı, restore edilmesi imkansız bir şekilde hızla parçalanmaya başlamıştır; buna mukabil İslam, özellikle ordular, İslami projeye odaklanmanın ve onu etkinleştirmenin temel taşı olması itibarıyla kendilerine verilen rolü yerine getirirlerse hem ümmeti kurtarabilecek hem de onu Siyonist- Haçlı sömürgeciliğin pençesinden ve onun askeri makinesinin suçundan kurtarabilecek siyasi bir fikir olarak ortaya çıkacaktır; zira Aksa Tufanı bu resmi net bir şekilde akıllara getirdiği gibi İslam da, tüm insanlığa önderlik edebilecek ruhi, siyasi ve fikri bir akide olarak küresel düzeyde ortaya çıkmıştır; yani Aksa Tufanı, imanımızın yenilenmesine ve başkalarının da İslam'a girmesine neden olmuştur.

Artık medeniyeti ayırmanın zamanı gelmiş olup Batı'nın çöküşü ve düşüşü, eli kulağında olan tarihsel bir kaçınılmazlıktır; bu da Nübüvvet Minhacı üzere İkinci Raşidi Hilafet Devleti'nin kurulmasını hızlandırabilir; zira Hilafetin kurulmasının haberinin, Gazze halkının ve mücahitlerinin efsanevi kararlılığı karşısında Yahudi varlığı için hayali bir zafer imajı bile oluşturamayan kapitalist Batı'nın tamamı için deprem etkisi olan bir olay olacağına inanılmaktadır.

Bu tarihi kararlılık, Yahudi varlığının ve devasa güçleriyle onun arkasında duranların, onlara karşı zafer elde etmekten aciz kaldığı anlamına gelmekte olup bu da Gazze'nin kararlılığı karşısında tüm Batı'nın heybetini kırmış, aksine bu varlığı destekleyen herkes için ezici bir yenilgi olmuştur. Nitekim Müslümanların yüzleşmeye cesaret ettikleri şey, sadece Yahudi varlığıyla yüzleşmek değildir, aynı zamanda bu uluslararası düzen için de gerçek bir tehdittir; bu nedenle bugün gördüklerinin dehşeti karşısında birçok düşünür, Alman düşünür Oswald Spengler'in 1918 yılında yayınlanan "Batı'nın Çöküşü" başlıklı kitabında icat ettiği bu yüzyıllık tezin gerçekleşebileceğinden bahsetmeye başlamıştır.

Hatta bazıları yaklaşan Armageddon Savaşı'ndan (dini kaynaklarda dünyanın sonu geldiğinde yapılacağı söylenen kıyamet savaşının adıdır) bahsediyor ve savaşın devam etmesi tehlikesine karşı uyarıda bulunuyor; zira Ehud Olmert, Binyamin Netanyahu hükümetinin dünyanın sonu/kıyamet savaşına işaret eden Armageddon Savaşı fikrine inandığını söylemiştir. Ayrıca emekli ABD'li Albay Douglas McGregor, Netanyahu'nun Gazze'yi işgal etme konusundaki ısrarını yorumlarken şunları söylemiştir: "Armageddon'a doğru çok tehlikeli bir yolda olduğumuza inanıyorum." Yine İngiliz The Telegraph gazetesi, baş muhabiri Robert Mendick'in Yahudi ordusunun içinde bulunduğu psikolojik kriz durumunu yorumladığı haberinde de buna işaret etmiştir. Batı'nın Hilafete ve Hilafetin kurulmasına karşı uyarı niteliğindeki açıklamaları sayılamayacak kadar çok olup başta Aksa Tufanı olaylarından sonra **Hizb-ut Tahrir**'i yasaklamakta acele eden İngiltere olmak üzere bazı Batılı ülkelerin Hilafet davetçilerine karşı tavırları da bunu kanıtlamaktadır.

İslami Hilafet, on yıllar hatta yüzyıllar süren komplolar, yıkıcı savaşlar, tertiplenen darbeler ve o zamanki büyük dünya güçlerinin doğrudan ve dolaylı müdahalelerinin ardından yıkılmıştı; ancak en ölümcül silahların, en güçlü orduların, en büyük ittifakların ve en güçlü ve en gelişmiş aygıtların koruması altında olan küresel kapitalist sistem de çökmek üzeredir; ancak o bugün, maddi ve sembolik despotluğunun zirvesinde ve askeri üstünlüğünün ve insani zorbalığının doruğunda karşımızda parçalanıyor ve fikri, ahlaki ve değerler olarak kendi başına düşüyor; zira o basitçe, insanlığa liderlik etmeye veya onun işlerini gözetmeye uygun olmayan bir fikre dayanmaktadır. Bu da zamanın ve tarihin zorlamalarının yanı sıra siyasetin imkânları ve Müslümanın sahip olduğu akidenin zorunlulukları karşısında uygulanabilirliği ve dayanma gücü hakkında en uygun soruları gündeme getirmektedir. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **فَدَّ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَى اللَّهُ بُيُوتَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَحَرَّ عَلَيْهِمُ السَّفْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَيْتُهُمُ الْعَذَابَ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ** **“Onlardan öncekiler de (peygamberlere) hile yapmışlardı. Sonunda Allah da onların binalarını temellerinden söktü üstlerindeki tavan da tepelerine çöktü. Bu azap onlara, fark edemedikleri bir yerden gelmişti.”** [Nahl 26]

Evet, İslami Hilafet güç ve zorlama ile yıkılırken kapitalist sistem ise kendiliğinden yıkılabilir; çünkü o basitçe, kendi oluşumunun özünde, çöküşünün ve yok oluşunun faktörlerini taşımaktadır; ancak onun İslam ve ehliyle olan teması ve bu azim ideoloji ile medeniyet savaşına girmesi, Allah'ın izniyle bu çöküşü hızlandıracak ve alanı, dünyayı yeniden şekillendirecek ve siyasi normları insanlığın en hayırlı metoduna göre formüle edecek yeni dünya düzenine terk edecektir. Bunu da Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şu kavli doğrulamaktadır: **ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَاجِ النَّبِيِّ** **“Sonra (Yeniden) Nübüvvet Minhacı Üzere (Raşidi) Hilafet Olacaktır.”** Ve Allahu Teala'nın şu kavli: **بَلْ نَقْدِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ** **“Bilakis biz, hakkı batılın tepesine bindiririz de o, batılın işini bitirir. Bir de bakarsınız ki, batıl yok olup gitmiştir. (Allah'a) yakıştırdığınız sıfatlardan dolayı yazıklar olsun size!”** [Enbiya 18]

O halde Aksa Tufanı, İslam ve kapitalizm arasındaki medeniyet etkileşimi süreci için önemli bir katalizör olup ideolojik boyutu ve zaman ve mekan sembolizmi ile de medeniyetler çatışmasının gidişatında tarihi bir dönüm noktasıdır; ayrıca o, değişim sünnetlerinden biri ve zor bir mücadelenin parçası olup onun olayları, Raşid bir yönetim için Rabbanî bir hazırlık ve Allah'ın izniyle, yakında kurulacak devletin adamlarının, en önemlisi çıkarların gerçekleşmesi ve stratejilerin çizilmesi düzeyinde olan dünyanın jeopolitik açıdan en tehlikeli bölgenin kontrolünü yeniden ele geçirdikten sonra kapitalist medeniyeti derin bir uçuruma atma görevini üstlenecek ümmetin tarihinde yeni bir bölüm mesabesinde gelmiştir; ayrıca buna, Brzezinski'nin “Stratejik Vizyon Amerika ve Küresel Güç Buhranı” adlı kitabında işaret edilmiştir; zira orada, kendi iddiasına göre “aşırı İslamcılığın” beslediği küresel siyasi uyanışın büyüdüğü konusunda uyarıda bulunmuştur.

Bu nedenle, Gazze'ye ve bölgeye yönelik mevcut savaş, Yahudi varlığını devirmek, Amerika'nın hegemonyasını ve kibrini ortadan kaldırmak ve Yahudi varlığını sarsan Aksa Tufanını, küfrün boynunu kırarak, tüm Batılı dünya düzenini yıkacak, Yahudi varlığını kökünden söküp atacak ve İslam ümmetinin izzetini, zaferlerini ve ihtişamını geri getirecek Ümmet Tufanına dönüştürmek için gerçek ve tarihi bir fırsattır; bu ise normalleşenlerin ve bu dine yardım etmekten kaçınanların nail olamayacağı bir şereftir. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ** **“Biz ise, o yerde güçsüz düşürülenlere lütufta bulunmak, onları önderler yapmak ve onları (mukaddes topraklara) varis kılmak istiyorduk.”** [Kasas 5]

Kaynak: [El-Vai Dergisi - 456. Sayı - 30/07/2024](#)